



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **V. V. P.**
narozen dne X, státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem třída X
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vyšehradská 415/9, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2024, č. j. OAM-44/ZA-ZA11-HA15-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Soud v této věci přezkoumává rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci neudělil mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem. Žalobce brojí zejména proti nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu a neobjektivním a neaktuálním podkladům pro rozhodnutí. Soud nicméně žalobu zamítl, neboť žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tvrdil jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

ekonomické důvody pro podání žádosti, a naopak nezmínil žádné okolnosti, které by mohly zakládat jeho důvodnou obavu z pronásledování či vážné újmy v zemi původu. Za takové situace nebylo třeba shromažďovat podrobnější informace o bezpečnostní a politické situaci ve vlasti žalobce.

Řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany

2. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 10. 1. 2024. K podané žádosti uvedl, že je ateistou, nemá žádné politické přesvědčení a nikdy nebyl politicky aktivní ani členem politické strany či skupiny. Jeho manželka s třemi dětmi žije ve Vietnamu. Žalobce nejprve v roce 2018 vycestoval do Norska za účelem zaměstnání, kde zůstal 3 měsíce. V Norsku mu bylo uděleno pobytové oprávnění na 6 měsíců. Dále se přemístil do Polska, kde příležitostně pracoval. Dne 25. 12. 2023 přijel do České republiky (dále „ČR“). O udělení mezinárodní ochrany dříve nikde nežádal. Důvodem jeho žádosti v ČR je špatná ekonomická situace ve Vietnamu. V ČR by chtěl žalobce vydělávat peníze, aby mohl uživit svou rodinu (má rovněž starší rodiče).
3. Při pohovoru konaném dne 15. 1. 2024 se žalovaný žalobce dotazoval na okolnosti jeho vycestování ze země původu. Žalobce uvedl, že do Norska odjel za práci kvůli zhoršené ekonomické situaci v rodině. V Norsku pěstoval a sbíral jahody. Po třech měsících jej ale začala bolet noha, proto zůstal doma a dal výpověď. Následně se přesunul do Polska, kde mu známý nabídl práci v restauraci. Pracovní povolení si nevyřídil, jelikož tam nikoho neznal a polsky se nedomluvil. Kvůli covidu moc práce nebylo, ale pracoval i na tržnici. Do ČR přijel, protože se na sociálních sítích dozvěděl, že tu lehce sežene práci. Převaděče, který jej do ČR přepravil dodávkou, kontaktoval na Facebooku. V Praze pomáhal na tržnici, pak žalobci někdo poradil, aby podal žádost o azyl, a tak ji podal. Žalovaný se dále tázal na situaci v zemi původu a obci, z níž žalobce pochází. Žalobce vypověděl, že vesnice je v pořádku. Práci by si tam najít mohl, ale z nízkého příjmu by neuživil rodinu. Žalobce nemá ani dostatek financí, aby se v rámci Vietnamu přestěhoval jinam. Navíc se stará o starší rodiče, kteří by cestu nezvládli. Ve Vietnamu ale žádné problémy (ani s policií či státními orgány) neměl. V případě návratu by mu nic nehrozilo. Na území ČR nepobývají žádní rodinní příslušníci.
4. V závěru pohovoru žalovaný žalobci vysvětlil, že má podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, kterými bude zejména podaná žádost, poskytnutí údajů k žádosti, protokol o pohovoru a informace popisující situaci v zemi původu. K dotazu žalovaného pak žalobce odpověděl, že tohoto práva využít nechce. Žalovaný žalobce též poučil, že má právo na zpětné přetlumočení celého pohovoru za účelem kontroly. Ani to ale žalobce nepožadoval. Celý pohovor byl na žádost žalobce tlumočen do vietnamštiny.
5. Po shromáždění veškerých podkladů žalovaný vyzval žalobce, aby se za účelem seznámení se s nimi dostavil dne 14. 3. 2024. Při té příležitosti žalobce uvedl, že se s podklady seznámit nechce, nehodlá se k nim vyjádřit a ani nepožaduje jejich doplnění.

Napadené rozhodnutí

6. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále „napadené rozhodnutí“) žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“), neuděluje.

7. V odůvodnění žalovaný nejprve konstatoval, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu žalobce na území ČR, neboť kvůli špatné ekonomické situaci a nízkým příjmům ve vlasti zde chce vydělávat, aby uživil rodinu. Při posouzení důvodů pro udělení azylu či doplňkové ochrany žalovaný vycházel z výpovědi žalobce a zprávy svého odboru azylové a migrační politiky (dále „OAMP“) ze dne 14. 6. 2023 o bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu.
8. Splnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný neshledal, neboť žalobce ve své vlasti nevyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce v průběhu správního řízení výslovně sdělil, že nemá politické přesvědčení, nikdy nebyl politicky aktivní a ani není členem žádné politické strany či skupiny. Žalobce rovněž neuvedl, že by měl v zemi původu jakékoliv potíže s policií či státními orgány. Nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Nic tedy nenásvědčuje tomu, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován.
9. Žalobce dále netvrdil žádné skutečnosti, které by zakládaly jeho důvodnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Z jeho výpovědi vyplynulo, že z Vietnamu vycestoval kvůli práci. Podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalobce zjevně snaží legalizovat svůj pobyt na území ČR. To ale není relevantní azylový důvod, což potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“). Žalobce měl svou pobytovou situaci řešit jinou zákonnou cestou, nikoli prostřednictvím žádosti o azyl. Ekonomické potíže žalobcovy rodiny v zemi původu z žalobce nečiní uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, a tedy nejsou důvodem pro udělení azylu. Žalovaný nezjistil, že by finanční situace žalobce byla vyvolána v důsledku jeho příslušnosti k národnostní, etnické či politické skupině.
10. K doplňkové ochraně podle § 14a zákona o azylu žalovaný konstatoval, že žalobce neměl ve vlasti potíže se státními orgány, nebyl nikdy trestně stíhán ani odsouzen, neměl politické přesvědčení a ani nebyl politicky aktivní. Státní orgány o žalobce před odjezdem nejevily žádný zájem a není důvod se domnívat, že by se o něj zajímaly po návratu. Skutečnosti vyplývající ze zprávy OAMP ohledně špatného zacházení s politickými aktivisty, vězni apod. se žalobce netýkají. Nehrozí mu tak vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
11. Žalovaný se rovněž neshledal důvody pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu, humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu ani doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny dle § 14b zákona o azylu.

Shrnutí žaloby

12. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).
13. Úvodem žaloby namítá, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu a neobsahuje řádné odůvodnění. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Rovněž výrok není přesný a určitý.
14. Žalovaný nedostatečně posoudil důvody pro udělení azylu. Valná část odůvodnění sestává z přepisu vyjádření žalobce a citací shromážděných podkladů, aniž by na ně žalovaný adekvátně reagoval. Odůvodnění vychází z jednostranných a nevhodně zaměřených podkladů. Žalovaný se ani nepokusil ověřit tvrzené obavy žalobce. Žalovaný si vystačil jen s tím, že žalobce podal žádost motivovanou ekonomickým zájmem.

15. Žalovaný dále ověřil bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce zcela formálně. Zpráva OAMP ze dne 14. 6. 2023 je zjevně neaktuální a vypracoval ji subjekt, který zároveň ve věci rozhodoval. Žalovaný v obdobných věcech obvykle vychází z více zdrojů, které pocházejí i z nestátního sektoru. V tomto případě žalovaný vyšel jen z jedné vlastní zprávy, což nepostačuje k objektivnímu zhodnocení bezpečnosti mateřské země žalobce. Závěry žalovaného proto nelze mít za podložené.
16. Napadené rozhodnutí rovněž neobsahuje svébytné a originální odůvodnění nesplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu. Žalobce vážnou újmu konkrétně spatřuje v nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Vzhledem k malému rozsahu podpůrných podkladů nemohl žalovaný tuto otázku správně posoudit. Nebezpečí vážné újmy přitom nelze vztahovat jen na hrozící nebezpečí ze strany státních orgánů.
17. Konečně žalobce nebyl řádně seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí (tohoto práva se nelze vzdát předem) a nebyl mu ani přetlumočen pohovor. Z žádného procesního předpisu nevyplývá možnost žalovaného, aby bez náležitého poučení od tlumočení protokolu o pohovoru za přítomnosti tlumočnicka upustil a zároveň vyžadoval podpis žalobce.

Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Plně odkazuje na nosné závěry napadeného rozhodnutí.

Posouzení žaloby soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
20. Při ústním jednání žalovaný setrval na svém stanovisku a stručně zrekapituloval nosné důvody napadeného rozhodnutí. Dokazování soud neprováděl, protože všechny okolnosti rozhodné pro posouzení věci vyplývají z obsahu správního spisu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
21. Žaloba není důvodná.
22. Soud se v první řadě zabýval namítanými procesními vadami.
23. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
24. Výše rekapitulovaný protokol o pohovoru ze dne 15. 1. 2024 dokládá, že se žalobce svého práva na seznámení se s podklady výslovně vzdal, přičemž předtím mu bylo srozumitelně vysvětleno, co je obsahem tohoto práva. I přesto žalovaný následně žalobce předvolal, aby se s podklady pro napadené rozhodnutí seznámil. Žalobce však tohoto práva nevyužil, k podkladům se nevyjádřil a ani je nepožadoval jakkoli doplnit. Námitka, že žalovaný žalobce s podklady pro rozhodnutí řádně neseznámil, je proto nutně nedůvodná.
25. To platí i o žalobním bodu, že pohovor nebyl žalobci zpětně přetlumočen. I v tomto případě se totiž žalobce po příslušném poučení tohoto práva vzdal. Nic navíc nenásvědčuje tomu, že by žalobce pokládaným otázkám neporozuměl či že by byly chybně zaznamenány jeho

odpovědi. Na žalobcovu žádost byl celý pohovor tlumočen do vietnamského jazyka. V průběhu pohovoru (ani později) se žalobce nevyjádřil, že by překladu nerozuměl či že by se nemohl plně vyjádřit. Každou stranu protokolu dobrovolně podepsal. Průběh pohovoru byl zjevně standardní a žalobce při něm mohl uvést vše podstatné.

26. NSS již dříve dovodil, že nespokojenost s protokolem o pohovoru musí žadatel o mezinárodní ochranu uvést již během pohovoru, popřípadě by neměl podepisovat na každé straně protokolu prohlášení o tom, že s ním byl seznámen a že s protokolem souhlasí, ale měl by uvést, které části jeho výpovědi byly tlumočeny či zaznamenány chybně (viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2009, č. j. 2 Azs 91/2008-66). Tomu žalobce v projednávané věci nedostál.
27. Pro úplnost soud dodává, že žalobce v podané žalobě ani nijak nespecifikuje, jakým způsobem se tyto tvrzené procesní vady promítly či mohly promítnout do nezákonnosti napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78, odst. 19).
28. Žalobce dále jen velmi obecně namítl, že výrok napadeného rozhodnutí nedostál požadavkům na přesnost a určitost. V čem se ale tato vada měla projevit, žalobce soudu opět nepřiblížil. Postačí proto uvést, že výrok napadeného rozhodnutí je přesný i určitý. Žalovaný v něm vymezil, že rozhoduje o žádosti žalobce ze dne 10. 1. 2024 o udělení mezinárodní ochrany a že se žalobci mezinárodní ochrana podle konkrétně vyjmenovaných ustanovení (§ 12, § 13, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona) zákona o azylu neuděluje. Na takto formulovaném výroku soud neshledává nic neurčitěho ani nepřesného.
29. Soud s žalobcem nesouhlasí ani v tom, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Žalovaný v odůvodnění řádně reagoval na všechny okolnosti, které žalobce zmínil při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následném pohovoru. Žalobce konkrétně tvrdil jen jeden důvod, pro který mu dle jeho názoru měl žalovaný mezinárodní ochranu udělit. Žádost podal z důvodu ekonomických potíží rodiny v zemi původu s úmyslem v ČR pracovat. Nic více žalovanému nesdělil. Žalovaný se touto skutečností zabýval a z vlastní iniciativy si obstaral dostatečné podklady, na základě nichž vyvodil srozumitelné a dostatečně odůvodněné závěry. Žalovaný své úvahy přezkoumatelně odůvodnil ve vztahu ke všem formám mezinárodní ochrany dle § 12 až 14b zákona o azylu. V tomto ohledu proto nelze žalovanému nic vytknout. Pouhý nesouhlas žalobce s odůvodněním napadeného rozhodnutí nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (viz přiměřeně např. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30, a ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163).
30. Z hlediska důvodů pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany konstatuje soud následující:
31. Ustálená judikatura NSS vychází z toho, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel. Z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích vychází a správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí právě z žadatelovy žádosti, respektive z dalších jím uváděných tvrzení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, a usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, nebo ze dne 2. 6. 2020, č. j. 10 Azs 448/2019-34).
32. Žadatel je tím, kdo v řízení ve věci mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení a jeho žádost je posuzována z hlediska skutečností, které označí jako důvody k jejímu podání (např. usnesení NSS ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2 Azs

272/2016-47, ze dne 16. 1. 2019, č. j. 8 Azs 239/2018-39, nebo rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016-32, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či jiné potenciální ohrožení konkrétního žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a proč. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí (např. usnesení NSS ze dne 19. 7. 2016, č. j. 7 Azs 78/2016-23, nebo již citované usnesení č. j. 8 Azs 239/2018-39).

33. Soud přitom souhlasí s žalovaným, že žalobce v průběhu správního řízení netvrdil nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že mu hrozí pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona. Žalobce naopak při pohovoru potvrdil, že ve Vietnamu neměl žádné problémy s policií či státními orgány, politicky se nijak neangažoval a že mu v případě návratu do vlasti nic nehrozí (tj. obecně, nikoli výlučně jen ze strany státu). Obecné žalobní tvrzení o hrozbě vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu žalobce nikterak nerozvádí a soud jeho důvodnost nezjistil ani na základě obsahu správního spisu.
34. Jediným důvodem, proč žalobce do zahraničí odešel a posléze i požádal o udělení mezinárodní ochrany, byla zhoršená ekonomická situace jeho rodiny. V ČR by měl žalobce možnost dosahovat vyšších výdělků. NSS však setrvale judikuje, že ekonomické obtíže (byť jistě mohou způsobovat žadateli reálné problémy v řadě oblastí života) nemohou založit důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, a dále usnesení NSS ze dne 8. 9. 2020, č. j. 8 Azs 85/2020-27, a judikaturu citovanou v jeho odst. 9, nebo usnesení NSS ze dne 19. 8. 2020, č. j. 6 Azs 185/2020-24, a judikaturu citovanou v jeho odst. 12).
35. Jelikož žalobce během správního řízení nezmínil jakékoliv jiné než ekonomické obavy, neunesl již břemeno tvrzení. Za této situace nelze žalovanému vytýkat, že se nedostatečně zabýval situací v zemi původu a že vycházel z neaktuální a neobjektivní zprávy OAMP ze dne 14. 6. 2023. Povinnost zjistit skutečný stav věci má správní orgán v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl (viz např. usnesení NSS ze dne 22. 1. 2020, č. j. 7 Azs 334/2019-26, odst. 10, nebo ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 29/2011-53, a judikaturu tam citovanou). Hodnocení konkrétní situace se vždy děje v návaznosti na skutková tvrzení žadatele. V tomto případě však žalobce v podstatě žádnou újmu, která by mohla být relevantní z hlediska zákona o azylu, netvrdil.
36. Informace o zemi původu tedy slouží k ověření tvrzení žadatele. Skutečnosti tvrzené žadatelem o tom, že mu hrozí pronásledování nebo vážná újma, se porovnávají s informacemi o zemi původu a na základě tohoto porovnání se učiní závěr, zda zde existuje přiměřená pravděpodobnost pronásledování nebo skutečné nebezpečí vážné újmy. V případě absence skutkových tvrzení, z nichž by vyplývala hrozba v zemi původu, však není co porovnávat a hodnotit (výjimkou by byl případ např. tzv. totálního ozbrojeného konfliktu, který však ve Vietnamu nepochybně není). Z výpovědi žalobce je jednoznačné, že jediným důvodem jeho žádosti je přání zůstat v ČR za účelem výdělku. V takovém případě zde není žádné relevantní skutkové tvrzení, které by bylo možné vůbec myslitelně podřadit pod některý z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, a proto nebylo třeba shromažďovat podrobné informace o zemi původu (např. z dalších zdrojů apod.).

37. Pro výsledek řízení proto byla stěžejní samotná žalobcova výpověď, která nezavdávala žádných pochyb o jeho (ekonomické) motivaci k podání žádosti o mezinárodní ochranu. V žalobě pak žalobce vůbec nepřibližuje, v čem konkrétně se měl tvrzený nedostatek podkladů pro rozhodnutí projevit. Žalobce např. nespecifikuje, v čem není zpráva OAMP ze dne 14. 6. 2023 ve vztahu k jím tvrzeným skutečnostem dostačující a jaké závěry z ní plynoucí již nejsou aktuální. Nadto z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný nezlehčoval možné porušování lidských práv v zemi původu žalobce. Jen dovedl, že pronásledování ani vážná újma žalobci ve Vietnamu nehrozí, neboť v řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by takovou důvodnou obavu ve vztahu k jeho osobě zakládaly. S tímto posouzením se soud ztotožňuje.
38. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav věci správně, při shromažďování a hodnocení podkladů pro rozhodnutí nepochybil a v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, proč žalobci mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem podle § 12 až 14b zákona o azylu neudělil. V rozsahu uplatněných žalobních bodů tudíž soud neshledal, že by žalovaný postupoval nezákonně.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Jelikož soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti, žalobu pro její nedůvodnost zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému pak žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. března 2025

Karel Ulík v. r.
samosoudce